

AMOS

1

2

3

4

5

6

7

8

9

KAPITEL 1

Detta är vad som talades av Amos, en bland herdarna från Tekoa, vad han skådade angående Israel i Ussias, Juda konungs, och Jerobeams, Joas' sons, Israels konungs, tid, två år före jordbävningen.

² Han sade: HERREN upphäver ett rytande från Sion, och från Jerusalem låter han höra sin röst. Då försänkas herdarnas betesmarker i sorg, och Karmels topp förtorkas.

³ Så säger HERREN: Eftersom Damaskus har trefalt förbrutit sig, ja, fyrfalt, skall jag icke rygga mitt beslut: eftersom de hava tröskat Gilead med sina tröskvagnar av järn.

⁴ Därför skall jag sända en eld mot Hasaels hus, och den skall förtära Ben-Hadads palatser.

⁵ Jag skall bryta sönder Damaskus' bommar och utrota invånarna i Bikeat-Aven och spirans bärare i Bet-Eden; och Arams folk skall bliva bortfört till Kir, säger HERREN.

⁶ Så säger HERREN: Eftersom Gasa har trefalt förbrutit sig, ja, fyrfalt, skall jag icke rygga mitt beslut: eftersom de hava fört bort allt folket såsom fångar och överlämnat dem åt Edom.

⁷ Därför skall jag sända en eld mot Gasas murar, och den skall förtära dess palatser.

⁸ Jag skall utrota invånarna i Asdod och spirans bärare i Askelon; och jag skall vända min hand mot Ekron, så att filistéernas sista kvarleva förgås, säger Herren, HERREN.

⁹ Så säger HERREN: Eftersom Tyrus har trefalt förbrutit sig, ja, fyrfalt, skall jag icke rygga mitt beslut: eftersom de hava överlämnat allt folket såsom fångar åt Edom, utan att tänka på sitt brödraförbund.

¹⁰ Därför skall jag sända en eld mot Tyrus' murar, och den skall förtära dess palatser.

¹¹ Så säger HERREN: Eftersom Edom har trefalt förbrutit sig, ja, fyrfalt, skall jag icke rygga mitt beslut: eftersom han har förföljt sin broder med svärd och förkvävt all barmhärtighet, och eftersom han oupphörligt har låtit sin vrede rasa och ständigt behållit sin förgrymmelse.

¹² Därför skall jag sända en eld mot Teman, och den skall förtära Bosras palatser.

¹³ Så säger HERREN: Eftersom Ammons barn hava trefalt förbrutit sig, ja, fyrfalt, skall jag icke rygga mitt beslut: eftersom de hava uppristat havande kvinnor i Gilead, när de ville utvidga sitt område.

¹⁴ Därför skall jag tända upp en eld mot Rabbas murar, och den skall förtära dess palatser, under härsfri på stridens dag, under storm på ovädrets dag.

¹⁵ Och deras konung skall vandra bort i fångenskap, han själv och hans hövdingar med honom, säger HERREN.

KAPITEL 2

Så säger HERREN: Eftersom Moab har trefalt förbrutit sig, ja, fyrfalt, skall jag icke rygga mitt beslut: eftersom han har förbränt Edoms konungs ben till aska.

² Därför skall jag sända en eld mot Moab, och den skall förtära Keriots palatser; och Moab skall omkomma under stridslarm, under härsfri vid basuners ljud,

³ Och jag skall utrota ur landet den som är domare där, och alla dess furstar skall jag dräpa jämte honom säger HERREN.

⁴ Så säger HERREN: Eftersom Juda har trefalt förbrutit sig, ja, fyrfalt, skall jag icke rygga mitt beslut: eftersom de hava förkastat HERRENS lag och icke hållit hans stadgar, utan låtit förleda sig av sina löngudar, dem som ock deras fäder vandrade efter.

⁵ Därför skall jag sända en eld mot Juda, och den skall förtära Jerusalems palatser.

⁶ Så säger HERREN: Eftersom Israel har trefalt förbrutit sig, ja, fyrfalt, skall jag icke rygga mitt beslut: eftersom de sälja den oskyldige för penningar och den fattige för ett par skor.

⁷ Ty de längta efter att se stoft på de armas huvuden, och de vränga de ödmjukas sak. Son och fader gå tillsammans till tärnan och ohelga så mitt heliga namn.

⁸ På pantade kläder sträcker man sig invid vart altare, och bötfälldas vin dricker man i sin Guds hus

⁹ Och dock var det jag som förgjorde för dem amoréerna, ett folk så högre som cedrar och så väldigt som ekar; jag förgjorde deras frukt ovanpå och deras rötter nedanpå.

¹⁰ Det var jag som förde eder upp ur Egyptens land, och som ledde eder i öknen i fyrtio år, så att I intog amoréernas land.

¹¹ Och jag uppväckte somliga bland edra söner till profeter och somliga bland edra unga män till nasirer. Är det icke så, I Israels barn? säger HERREN.

¹² Men I gåven nasirerna vin att dricka, och profeterna bjöden I: "Profeteren icke."

¹³ Se, därför skall jag låta ett gnissel uppstå i edert land, likt gnisslet av en vagn som är fullastad med kärvar.

¹⁴ Då skall ej ens den snabbaste finna någon undflykt, den starkaste har då intet gagn av sin kraft, och hjälten kan icke rädda sitt liv.

¹⁵ Bågskytten håller då icke stånd, den snabbfotade kan icke rädda sitt liv, ej heller kan ryttaren rädda sitt.

¹⁶ Ja, den som var modigast bland hjältarna skall på den dagen fly undan naken, säger HERREN.

KAPITEL 3

Hören följande ord, som HERREN har talat mot eder, I Israels barn, ja, mot hela det släkte som jag har fört upp ur Egyptens land. Så har han sagt:

² Eder allena har jag utvalt bland alla släkter på jorden; därför skall jag ock hemsöka på eder alla edra missgärningar.

³ Färdas väl två tillsammans, utan att de hava blivit ense därom?

⁴ Ryter ett lejon i skogen, om det ej har funnit något rov? Upphäver ett ungt lejon sin röst i kulan, utan att det har tagit ett byte?

⁵ Faller en fågel i snaran på marken, om intet garn har blivit utlagt för den? Springer snaran upp från marken, utom när den gör någon fångst?

⁶ Eller stöter man i basun i en stad, utan att folket förskräckes? Eller drabbas en stad av

något ont, utan att HERREN har skickat det?

⁷ Sannerligen, Herren, HERREN gör alls intet utan att hava uppenbarat sitt råd för sina tjänare profeterna.

⁸ När lejonet ryter, vem skulle då icke frukta? När Herren, HERREN talar, vem skulle då icke profetera?

⁹ Ropen ut över Asdods palatser och över palatsen i Egyptens land; sägen: Församlen eder till Samarias berg, och sen huru stor förvirring där råder, och huru man övar förtryck därinne.

¹⁰ Man förstår icke där att göra vad rätt är, säger HERREN; man hopar våld och fördärv i sina palats.

¹¹ Därför säger Herren, HERREN så: Trångmål skall komma och omvärva landet, ditt starka fäste skall du mista, det skall störtas ned; och dina palats skola varda utplundrade.

¹² Så säger HERREN: Likasom när en herde ur lejonets gap räddar allenast ett par benpipor eller snibben av ett öra, så skola Israels barn bliva räddade, desamma som nu i Samaria sitta i sina soffors hörn och på sina bäddars sidendamast.

¹³ Hören och betygen inför Jakobs hus, säger Herren, HERREN, härskarornas Gud:

¹⁴ Den dag då jag på Israel hemsöker dess överträdelser, då skall jag ock hemsöka Betels altaren, så att altarnorna bliva avhuggna och falla till jorden.

¹⁵ Och jag skall slå ned både vinterhus och sommarhus, och elfenbenshusen skola bliva förstörda, ja, en myckenhet av hus skall då få en ände, säger HERREN.

KAPITEL 4

Hören detta ord, I Basans-kor på Samarias berg, I som förtrycken de arma och öven våld mot de fattiga, I som sägen till edra män: "Skaffen hit, så att vi få dricka."

² Herren, HERREN har svurit vid sin helighet: Se, dagar skola komma över eder, då man skall hämta upp eder med metkrokar och eder sista kvarleva med fiskkrokar.

³ Då skolen I söka eder ut, var och en genom närmaste rämna i muren, och eder Harmonsbild skolen I då kasta bort, säger HERREN.

⁴ Kommen till Betel och bedriven eder synd till Gilgal och bedriven än värre synd; frambären där på morgonen edra slaktoffer, på tredje dagen eder tionde.

⁵ Förbrännen syrat bröd till lovoffer, lysen ut och kungören frivilliga offer. Ty sådant älsken I ju, I Israels barn, säger Herren, HERREN.

⁶ Jag lät eder gå med tomma munnar i alla edra städer, jag lät eder sakna bröd på alla edra orter. Och likväl haven I icke omvänt eder till mig, säger HERREN.

⁷ Jag förhöll regnet för eder, när ännu tre månader återstodo till skördetiden; jag lät det regna över en stad, men icke över en annan; en åker fick regn, men en annan förtorkades, i det att regn icke kom därpå.

⁸ Ja, två, tre städer måste stappla bort till en och samma stad för att få vatten att dricka, utan att de ändå kunde släcka sin törst. Och likväl haven I icke omvänt eder till mig, säger HERREN.

⁹ Jag slog eder säd med sot och rost; edra många trädgårdar och vingårdar, edra fikonsträd och olivträd åto gräsnagarna upp. Och likväl haven I icke omvänt eder till mig, säger HERREN.

¹⁰ Jag sände ibland eder pest, likasom i Egypten; jag dräpte edra unga män med svärd och lät edra hästar bliva tagna såsom byte; och stanken av edra fallna skaror lät jag stiga

upp och komma eder i näsan. Och likväl haven I icke omvänt eder till mig, säger HERREN.

¹¹ Jag lät omstörtning drabba eder, likasom när Gud omstörtade Sodom och Gomorra; och I voren såsom en brand, ryckt ur elden. Och likväl haven I icke omvänt eder till mig, säger HERREN.

¹² Därför skall jag göra så med dig, Israel; och eftersom jag nu skall göra så med dig, därför bered dig, Israel, att möta din Gud.

¹³ Ty se, han som har danat bergen och skapat vinden, han som kan yppa för människan hennes hemligaste tankar, han som kan göra morgonrodnaden till mörker, och som går fram över jordens höjder - HERREN, härskarornas Gud, är hans namn.

KAPITEL 5

Hören följande ord, som jag vill uppstämman såsom klagosång över eder, I av Israels hus:

² "Fallen är hon och kan icke mer stå upp, jungfrun Israel! Hon ligger slagen till marken i sitt land; ingen reser henne upp."

³ Ty så säger Herren, HERREN: Den stad varifrån tusen plägade draga ut skall få behålla hundra kvar, och den stad varifrån hundra plägade draga ut skall få behålla tio kvar, i Israels hus.

⁴ Ty så säger HERREN till Israels hus: Söken mig, så fån I leva.

⁵ Men söken icke Betel, kommen icke till Gilgal, och dragen ej bort till Beer-Seba; ty Gilgal skall bliva bortfört i fångenskap, och Betel skall hemfalla åt fördärvet.

⁶ Söken HERREN så fån I leva; varom icke, så skall han komma över Josefs hus lik en eld; och elden skall bränna, och ingen skall släcka den, till att rädda Betel.

⁷ I som förvandlen rätten till malört och slån rättfärdigheten ned till jorden, veten:

⁸ han som har gjort Sjustjärnorna och Orion, han som kan förvandla svarta mörkret till morgon och göra dagen mörk såsom natten, han som kallar på havets vatten och gjuter det ut över jorden - HERREN är hans namn.

⁹ Och han låter fördärv ljunga ned över starka fästen; ja, över fasta borgar kommer fördärv.

¹⁰ Dessa hata i porten den som försvarar vad rätt är och räkna såsom en styggelse den som talar sanning.

¹¹ Därför, eftersom I trampen på den arme och tagen ifrån honom hans säd såsom skatt, därför hören; om I än byggen hus av huggen sten, skolen I icke få bo i dem, och om I än planteren sköna vingårdar, skolen I icke få dricka vin från dem.

¹² Ty jag vet att edra överträdelser äro många och edra synder talrika, I den rättfärdiges förtryckare, som tagen mutor och vrängen rätten för de fattiga i porten.

¹³ Därför måste den förståndige tiga stilla i denna tid; ty det är en ond tid.

¹⁴ Söken vad gott är, och icke vad ont är, på det att I mån leva. Då skall Herren, härskarornas Gud, vara med eder, såsom I menen honom vara.

¹⁵ Hatet vad ont är, och älsken vad gott är, och hållen rätten vid makt i porten; kanhända skall då Herren, härskarornas Gud, vara nådig mot Josefs kvarleva.

¹⁶ Därför, så säger HERREN, härskarornas Gud, Herren: På alla torg skall dödsklagan ljuda, och på alla gator skall man ropa: "Ack ve! Ack ve!" Åkermännen skall man mana att brista ut i jämmer, och dödsklagan skall höjas av dem som äro förfarna i sorgesång;

- ¹⁷ ja, i alla vingårdar skall dödsklagan ljuda, ty jag skall gå fram mitt ibland eder, säger HERREN.
- ¹⁸ Ve eder som åstunden HERRENS dag! Vad viljen I med HERRENS dag? Den är mörker och icke ljus.
- ¹⁹ Då går det, såsom när någon flyr för ett lejon, men därvid mötes av en björn, och när han då söker tillflykt i sitt hus, bliver han stungen av en orm, vid det han sätter handen mot väggen.
- ²⁰ Ja, HERRENS dag är mörker och icke ljus, den är töcken utan något solsken.
- ²¹ Jag hatar edra fester, jag är led vid dem, och jag finner intet behag i edra högtidsförsamlingar.
- ²² Ty om I än offren åt mig brännoffer, jämte edra spisofter, så har jag dock ingen lust till dem, ej heller gitter jag se edra tackoffer av gödda kalvar.
- ²³ Hav bort ifrån mig dina sångers buller; jag gitter icke höra ditt psaltarspel.
- ²⁴ Men må rätten flöda fram såsom vatten, och rättfärdigheten lik en bäck som aldrig sinar.
- ²⁵ Framburen I väl åt mig slaktoffer och spisofter under de fyrtio åren i öknen, I av Israels hus?
- ²⁶ Så skolen I nu nödgas taga med eder Sickut, eder konung, och Kiun, eder avgudabild, stjärnguden, som I haven gjort åt eder;
- ²⁷ och jag skall låta eder föras åstad i fångenskap ända bortom Damaskus, säger han vilkens namn är HERREN, härskarornas Gud.

KAPITEL 6

Ve eder, I säkre på Sion, I sorglöse på Samarias berg, I ädlingar bland förstlingsfolket, I som Israels hus plägar vända sig till!

- ² Gån åstad till Kalne och sen efter, dragen därifrån till Stora Hamat, och faren så ned till filistéernas Gat: äro de bättre än rikena här, eller är deras område större än edert område?
- ³ Ve eder, I som menen att olycksdagen skall vara fjärran, men likväl inbjuden våldet att trona hos eder;
- ⁴ I som liggen på soffor av elfenben och haven det makligt på edra bäddar; I som äten lamm, utvalda ur hjorden, och kalvar, hämtade från gödstallet;
- ⁵ I som skrålen visor till harpans ljud och tänken ut åt eder musikinstrumenter såsom David;
- ⁶ I som dricken vin ur stora bålar och bruken salvor av yppersta olja, men icke bekymren eder om Josefs skada!
- ⁷ Fördenskull skola nu dessa främst föras bort i fångenskap; de som nu hava det så makligt få då sluta med sitt skrål.
- ⁸ Herren, HERREN har svurit vid sig själv, säger HERREN, härskarornas Gud: Jakobs stolthet är mig en styggelse, och hans palatser hatar jag; jag skall giva staden till pris med allt vad däri är.
- ⁹ Och det skall ske, att om än tio män finnas kvar i ett och samma hus, så skola de likväl alla dö.
- ¹⁰ När sedan en frände till någon av de döda med förbrännarens hjälp vill skaffa benen ut ur huset, och därvid ropar till en som är i det inre av huset: "Finnes här någon mer än

du?", då måste denne svara: "Ingen"; och den förre skall då säga: "Rätt så, stillhet må råda; ty HERRENS namn får icke bliva nämnt."

¹¹ Ty se, på HERRENS bud skola de stora husen bliva slagna i spillror och de små husen i splittror.

¹² Kunna väl hästar springa uppför en klippbrant, eller plöjer man där med oxar? - eftersom I viljen förvandla rätten till en giftplanta och rättfärdighetens frukt till malört,

¹³ I som glädjen eder över det som är intet värt och sägen: "Genom vår egen styrka hava vi ju berett oss horn."

¹⁴ Ty se, jag skall uppväcka ett folk mot eder, I av Israels hus, säger Herren, härskarornas Gud; och de skola förtrycka edert land, från det ställe där vägen går till Hamat ända till Hedmarksbäcken.

KAPITEL 7

Följande syn lät Herren, HERREN mig se; Jag såg gräshoppor skapas, när sommargräset begynte växa upp; och det var sommargräset efter kungsslåttern.

² När så dessa hade ätit upp alla markens örter, sade jag: "Herre, HERRE, förlåt. Huru skall Jakob kunna bestå, han som är så ringa?"

³ Då ångrade HERREN detta. "Det skall icke ske", sade HERREN.

⁴ Följande syn lät Herren, HERREN mig se: Jag såg Herren, HERREN nalkas för att utföra sin sak genom eld; och elden förtärde det stora djupet och höll på att förtära arvedelslandet.

⁵ Då sade jag: "Herre, HERRE, håll upp. Huru skall Jakob kunna bestå, han som är så ringa?"

⁶ Då ångrade HERREN detta. "Icke heller detta skall ske", sade Herren, HERREN.

⁷ Följande syn lät han mig se: Jag såg Herren stå på en mur, uppförd efter sänklod, och i sin hand höll han ett sänklod.

⁸ Och HERREN sade till mig: "Vad ser du, Amos?" Jag svarade: "Ett sänklod." Då sade Herren: "Se, jag skall hänga upp ett sänklod mitt ibland mitt folk Israel; jag kan icke vidare tillgiva dem.

⁹ Isaks offerhöjder skola bliva ödelagda och Israels helgedomar förstörda, och mot Jerobeams hus skall jag uppresas mig med svärdet."

¹⁰ Men Amasja, prästen i Betel, sände till Jerobeam, Israels konung, och lät säga: "Amos förehar en sammansvärjning mot dig, mitt i Israels hus. Landet kan icke härda ut med allt hans ordande.

¹¹ Ty så har Amos sagt: 'Jerobeam skall dö för svärd, och Israel skall föras bort i fångenskap ur sitt land.'"

¹² Och Amasja sade till Amos: "Du siare, gå din väg och sök din tillflykt i Juda land; där må du äta ditt bröd, och där må du profetera.

¹³ Men i Betel får du icke vidare profetera, ty det är en konungslig helgedom och ett rikets tempel."

¹⁴ Då svarade Amos och sade till Amasja: "Jag är varken en profet eller en profetlärlunge, jag är en boskapsherde, som lever av mullbärsfikon.

¹⁵ Men HERREN tog mig från hjorden; HERREN sade till mig: 'Gå åstad och profetera för mitt folk Israel.'

¹⁶ Så hör nu HERRENS ord. Du säger: 'Profetera icke mot Israel och predika icke mot

Isaks hus.'

¹⁷ Därför säger HERREN så: Din hustru skall bliva en sköka i staden, dina söner och döttrar skola falla för svärd, ditt land skall bliva utskiftat med mätsnöre, själv skall du dö i ett örent land, och Israel skall föras bort i fångenskap ur sitt land."

KAPITEL 8

Följande syn lät Herren, HERREN mig se; Jag såg en korg med mogen frukt.

² Och han sade: "Vad ser du, Amos?" Jag svarade: "En korg med mogen frukt." Då sade HERREN till mig: "Mitt folk Israel är moget till undergång; jag kan icke vidare tillgiva dem.

³ Och sångerna i palatset skola på den dagen förbytas i jämmer, säger Herren, HERREN; man skall få se lik i mängd, överallt skola de ligga kastade; ja, stillhet må råda!"

⁴ Hören detta, I som stå den fattige efter livet och viljen göra slut på de ödmjuka i landet,

⁵ I som sägen: "När är då nymånadsdagen förbi, så att vi få sälja säd, och sabbaten, så att vi få öppna vårt sädesförråd? Då vilja vi göra efa-måttet mindre och priset högre och förfalska vågen, så att den visar orätt vikt.

⁶ Då vilja vi köpa de arma för penningar och den fattige för ett par skor; och avfall av säden vilja vi då sälja såsom säd."

⁷ HERREN har svurit vid Jakobs stolthet: Aldrig skall jag förgäta detta allt som de hava gjort.

⁸ Skulle jorden icke darra, när sådant sker, och skulle icke alla dess inbyggare sörja? Skulle icke hela jorden höja sig såsom Nilen och röras upp och åter sjunka såsom Egyptens flod?

⁹ Och det skall ske på den dagen, säger Herren, HERREN, att jag skall låta solen gå ned i dess middagsglans och låta jorden sjunka i mörker mitt på ljusa dagen.

¹⁰ Jag skall förvandla edra högtider till sorgetider och alla edra sånger till klagovisor. Jag skall hölja säcktyg kring allas länder och göra alla huvuden skalliga. Jag skall låta det bliva, såsom när man sörjer ende sonen, och låta det sluta med en bedrövelsens dag.

¹¹ Se dagar skola komma, säger Herren, HERREN, då jag skall sända hunger i landet: icke en hunger efter bröd, icke en törst efter vatten, utan efter att höra HERRENS ord.

¹² Då skall man driva omkring från hav till hav, och från norr till öster, och färdas hit och dit för att söka efter HERRENS ord, men man skall icke finna det.

¹³ På den dagen skola de försmäkta av törst, edra sköna jungfrur och edra unga män,

¹⁴ desamma som nu svärja vid Samariens syndaskuld och säga: "Så sant din gud lever, o Dan", och: "Så sant den lever, som man dyrkar i Beer-Seba." De skola falla och icke mer stå upp.

KAPITEL 9

Jag såg HERREN stå invid altaret, och han sade: Slå till pelarhuvudena, så att trösklarna bäva, och låt spillrorna falla över huvudet på alla där. Deras sista kvarleva skall jag sedan dräpa med svärd. Ingen av dem skall kunna undfly, ingen av dem kunna rädda sig.

² Om de än bröte sig in i dödsriket, så skulle min hand hämta dem fram därifrån; och fore de än upp till himmelen, så skulle jag störta dem ned därifrån.

³ Gömde de sig än på toppen av Karmel, så skulle jag där leta fram dem och hämta dem ned; och dolde de sig än undan min åsyn på havets botten, så skulle jag där mana ormen

fram att stinga dem.

⁴ Om de låte föra sig bort i fångenskap av sina fiender, skulle jag bjuda svärdet att där komma och dräpa dem. Ja, jag skall låta mitt öga vila på dem, till deras olycka och icke till deras lycka.

⁵ Ty Herren, HERREN Sebaot, han som rör vid jorden, då försmälter den av ångest och alla dess inbyggare sörja, ja, hela jorden höjer sig såsom Nilen och sjunker åter såsom Egyptens flod;

⁶ han som bygger sin sal i himmelen och befäster sitt valv över jorden, han som kallar på havets vatten och gjuter det ut över jorden - HERREN är hans namn.

⁷ Ären I icke för mig lika med etiopiernas barn, I Israels barn? säger HERREN. Förde jag icke Israel upp ur Egyptens land och filistéerna ifrån Kaftor och araméerna ifrån Kir?

⁸ Se, Herrens, HERRENS ögon äro vända mot detta syndiga rike, och jag skall förgöra det från jordens yta. Dock vill jag icke alldeles förgöra Jakobs hus, säger HERREN.

⁹ Ty se, jag skall låta ett bud utgå, att Israels hus må bliva siktat bland alla hednafolken, såsom siktades det i ett såll; icke det minsta korn skall falla på jorden.

¹⁰ Alla syndare i mitt folk skola dö för svärdet, de som nu säga: "Oss skall olyckan ej nalkas, över oss skall den icke komma."

¹¹ På den dagen skall jag upprätta Davids förfallna hydda; jag skall mura igen dess revor och upprätta dess ruiner och bygga upp den, sådan den var i forna dagar;

¹² så att de få taga i besittning vad som är kvar av Edom och av alla hedningar som hava uppkallats efter mitt namn, säger HERREN, han som skall göra detta.

¹³ Se, dagar skola komma, säger HERREN, då plöjaren skall följa skördemannen i spåren, och druvtramparen såningsmannen, då bergen skola drypa av druvsaft och alla höjder skola försmälta.

¹⁴ Då skall jag åter upprätta mitt folk Israel; när de bygga upp sina ödelagda städer, skola de ock få bo i dem; när de plantera vingårdar, skola de ock få dricka vin från dem; när de anlägga trädgårdar, skola de ock få äta deras frukt.

¹⁵ Jag skall då plantera dem i deras eget land, och de skola icke mer ryckas upp ur det land som jag har givit dem, säger HERREN, din Gud.

For other languages please go to www.wordproject.org